

15-Aug.

3 uurtjes voor hoogwater Nordeney verlaten en heftig slingerend de prikkengeul onder Juist opgepakt. Slingerend de Oostereems opgevaren en tegen de volle vloed naar het wanty van Borkum gemotord. Schiet niet echt op met zoveel tij tegen maar onder Borkum werden we verwelkomd door een zandbank vol zeehondjes, volgens mij keken ze hoopvol naar ons want er zijn er inmiddels zoveel in de Waddenzee dat er langzamerhand bijgevoerd moet worden door de vrienden van de Waddenzee en andere milieu malloten. Door de pittige wind konden we niet horen of er een huiler tussen zat dus een belletje naar het noodlijdende Pieterburen zat er niet in voor de rakkers. In de haven van Borkum een plekje aan de inmiddels wel heel sjofele steigers gevonden van de Port Henry haven. Wat een zootje is dit inmiddels geworden en zonder blikken of blozen gewoon 18 euro vragen waarbij een bonnetje afgedwongen moest worden. Je kunt ook in de Burkana haven gaan liggen maar met ZW 4/5 lig je daar achterin te stampen en heb je geen rustige nacht. Dus uit nood maar met z'n allen in de bagger en lag met laag water de hele haven haast droog. Maar je ligt dan wel rustig ,dat dan weer wel. Avonds nog even met de hond over het haven terrein gewandeld en besloten morgen weer door te gaan (als we los zijn uit de bagger.) tr vrinden.

16-Aug.

Toen we los waren van de bodem de haven verlaten en pittig slingerend de Eems overgestoken. Ik hou dan altijd de dieptemeter scherp in de gaten omdat de zandbank Meeuwenstaart elk seizoen wel heen en weer lijkt te wandelen. We hadden ZW 5 dus geen echte golven vanuit zee maar toch zorgde de vloed dat we af en toe van boord tot boord slingerden. Eenmaal aan de Hollandse kant de ingang van het Eemswadje opgezocht maar de bekende witrode aanloopton was vervangen door een groene spitse. Ja kan je wel lekker zoeken met je alweer verouderde kaart. Maar als je de eerste ton te pakken hebt gaat de kaart toch naar binnen want het is inmiddels zo bekend dat we het wel weten zonder kaart. Afijn zoals gewoonlijk weer net iets te vroeg bij het wantij (we leren het nooit, minimaal 1 ½ uur na laag Borkum vertrekken dan hobbel je zo naar Lauwersoog met 0.90 cm diepgang. Helaas trok de wind nog wat aan dus opa stond stijf van het opgedroogde zout toen we Lauwersoog binnenliepen. Meteen maar naar binnen geschut en op 1mtr water bij het Boze Wijf het anker er voor. Zullen we maar een stukje gaan eten vroeg de schipperse, maar onze laatste ervaring bij dit restaurant bracht ons samen met

de vermoeide dag op andere ideeën. Herd werd een simpel hapje aan boord en de luikjes werden vroeg gesloten . We zijn weer in Holland vrinden.

17-Aug.

Heerlijk rustig geslapen met een ligt kabbeltje op de kop. Lekker even een douche gepakt bij het Boze Wif want zwemmen werd afgeraden in de inmiddels groene smurrie die aan de kanten dreef. Het was een laag algen zo dik als de erwtensoep van Knor maar dan zonder spekkies en worst. Een hele tegenvaller als je van zee komt en het resultaat van een te warme zomer. Je zou zomaar heimwee naar Denemarken krijgen. we besloten dus maar weer naar buiten te schutten en een plaatsje aan de buiten steiger in te nemen. Aldus gedaan en bij het restaurant het Ailand een tafeltje gereserveerd, was benieuwd want er had een mooi artikel in Le Saisonnier gestaan over verantwoord omgaan met het wad en zo. Nou viel wel een beetje tegen. De vis was vers en de oesters ook maar de bediening was ronduit slecht. Te traag en niet accuraat genoeg, we hoorden de bediening afspraken afzeggen omdat de kok verstek had laten gaan. Dat alles bio verantwoord was oké maar de te prijzige wijn mag dan wel in een normaal glas geschonken worden en niet in een leeg mosterdglas. Afijn 60 eurotjes en een illusie armer het lokaal verlaten en ook hier komen we niet meer. Snel nog met de laatste schutting het Lauwersmeer opgeschut en bij een eilandje op een beschut plekje vastgeknoopt. Ook nu werd het niet laat en in het inmiddels stikken donker het kaarsje uitgeblazen, een mooie gewaarwording want waar is het nog echt donker in ons landje. Nou hier wel, prachtig terwijl je niks ziet, ha ha . tr vrinden.

18 –Aug .

Tuffend Het Lauwersmeer verlaten en bij Dokkummer Nieuwezijlen de Ee opgevaren. Bij Dokkum dacht ik iets te horen in de motorkamer en na de laatste brug maar even vastgeknoopt voordat we verder naar Leeuwarden zouden varen. Grote schrik, er waren 2 bouten van het uitlaatspruitstuk afgebroken en de boel was danig aan het lekken. Omdat het inmiddels zaterdag middag was moest er geïmproviseerd worden, mede omdat het geen normaal draad was maar de beruchte engelse boutjes. Gelukkig had ik nog de goede uitlaat pakkingen aan boord dus met een beetje rommelen zat het spruitstuk weer op zijn plaats maar helaas maar met 2 in plaats van 4 boutjes vast. Dat wordt met de billen knijpen en rustig varen naar het eiland Marken. Dus besloten om zo snel mogelijk naar het IJsselmeer te gaan zodat de zeilen ons

thuis kunnen brengen. Nu afgemeerd net voor Leeuwarden en zit ik een beetje afgebrand dit te schrijven. Het wordt niet laat . tr vrinden.

19-Aug.

Na een wat onrustige nacht waarin ik in mijn dromen diverse motoren heb leggen reviseren en wat in haast elke droom gebeurd met veel problemen en tegenslagen niet echt uitgerust opgestaan. Na nogmaals naar de motor te hebben gekeken rustig tuffend naar Leeuwarden gevaren en met verbazing naar de drukte in de stad gekeken. Lijkt of heel Friesland hier ligt afgemeerd alles ivm de activiteiten omdat de stad de culturele hoofdstad van Europa is dit jaar. Besloten om maar naar Harlingen door te varen mede omdat de motor het nog steeds naar behoren doet, je zit wel gespannen naar elk vreemd geluidje te luisteren wat niet echt ontspannen varen is. Afijn toch in Harlingen een plekje aan het park bij de binnenhaven gevonden. Bleek een mega festijn te zijn met optreden van bekende artiesten en de kades waren dicht bevolkt met toeschouwers. Bleek dit de route te zijn die de bekende lange afstand zwemmer Maarten vd Weiden moest afleggen in zijn voornemen om de elfsteden tocht zwemmend af te leggen. Rond 17.00 uur kwam hij langs gezwommen met groot gevolg en na ontvangst van een cheque van 95.000 euro voor het Kankerfonds. Wat een opgave van deze grootse sportsman die zelf deze vreselijke ziekte heeft overwonnen. Na dit spektakel de stad in en bij een Italiaan een pizza gegeten met glaasje rood. De pizza was niet eens redelijk vergeleken bij onze vrienden in Brunsbüttel van de Factory. Ook dit jaar weer met buiten de deur eten opvallend vaak matige kwaliteit voor veel geld getroffen. Je zou haast zelf gaan koken Ha ha. Wel gezellig met 2 Volendamse echtparen zitten praten, je kon ze snel herkennen aan hun bij ons inmiddels bekende dialect. Op hun vraag waar wij vandaan kwamen zei ik van het beloofde land. Na hun onbegrip hier over legde ik uit dat als zij op de Dijk in Volendam naar Marken keken zij dan daar het beloofde land zagen. Konden ze wel waarderen omdat dit omgekeerd ook zo is. Na nog een glaasje grappa tevreden naar boord gewaggeld en na een wedstrijdje snel uitkleden vlot de kooi ingerold, ik heb de schipperse maar laten winnen omdat zij ander over mij heen moet kruipen om haar plekje te bemachtigen, normaal een plezante bezigheid maar na een pizza glaasje rood en grappa niet aan te bevelen. Tr vrinden.

20 Aug.

Na nog een blik in de vetkelder waarbij gelukkig de 2 overgebleven boutjes de uitlaat nog netjes op hun plaats hielden de haven verlaten en de Tjerk Hiddes sluis opgeroepen om naar het wad te schutten. Er lag nog een motorbootje te wachten. We moesten in de grote sluis omdat de jachten sluis werd gebruikt om te spuien wat ook duidelijk werd aangegeven met de bekende 3 rode lichten op de sluis. Je weet dan dat je op moet passen en eerst achter moet vastmaken anders lig je gegarandeerd dwars in de sluis met alle schade van dien. Terwijl de sluis leeg liep het kanaal op werd er vanaf een charter gevraagd om te schutten. Het bleek de Antonia te zijn met passagiers aan boord. LET OP NU WORD HET LEUK. De sluismeester gaf aan de Antonia te kennen dat zij eerst in de sluis kon en voor ons het licht nog op rood hield tot zij vast lag. Afijn de Antonia gaf aan dit goed te vinden omdat wij anders in haar dooie hoek zouden kunnen komen, (mijn mast is 12.70 hoog dus wat dooie hoek) achterop lopend gebaarde de nu in het zicht komende schipperse van de Antonia dat ik aan de kant moest met wuivende gebaren. In het langs varen bleek het een dame van een jaar of 40 te wezen met blond rafelig haar als een te vaak gebruikt allemans endje slobber trui en dito vuile broek. Nou daar zal wel een portie ervaring aanwezig zijn denk je dan. Zij de sluis in en het ging meteen al mis omdat ze een niet goed vastgemaakte fender verloor en binnen de kortste keren dwars in de sluis lag doordat er eerst voor werd vastgemaakt. FOUT DUS. Toen wij groen kregen konden wij invaren en net toen wij bij de Antonia aan de bakboord zijde wilden afmeren gooide zij nog even vol de schroef er op waardoor wij een flinke zwiep kregen de sluismuur. Op mijn brullen om de schroef er af te gooien kregen wij als antwoord wat wij in deze sluis te zoeken hadden. Ik heb de dame in het Amsterdams even te woord gestaan, kijk beste lezers ik heb altijd groot respect gehad voor het zwakke geslacht als zij met zulke grote zware schepen manoevreren maar ga je fouten niet beantwoorden met antwoorden als jullie hebben alle tijd en toch vakantie. Zal niet uitweiden wat ik haar heb verteld maar het kon ook voor een mannelijke schipper bestemd zijn geweest. Als je een grote broek aan wil trekken moet je hem ook wel eerst passen vind ik. Afijn later op de steiger in Makkum liepen we langs elkaar en ze deed net of ze mij niet kende. Laat maar zo want ze was al flink afgegaan voor haar gasten en maat. Toch weer een grappig voorval om later over te kunnen spreken. Liggen nu voor anker in de kom en gaan een rustige nacht te gemoed hoop ik .tr vrienden.

21-Aug.

Heerlijk rustig hier tussen de futen en eendjes rond het schip. Helaas zijn hier ook van die zoemende prikkers die je denkt uitgemoord te hebben met mijn elektrische tennisracket. Blijk er in het donker als je net in de kooi aan het wegzakken bent zo een terrorist een duikaanval uit te voeren op delen die onbeschermd voor het prikken liggen. Maar na enkele zwaaibewegingen geef je de moed maar op mede omdat het alleen de vrouwtjes zijn die je bloed willen aftappen en zo appetijtelijk zal ik er ook niet uitzien in mijn nakende niksie. Omdat onze vrienden Bert en Willy in Enkhuizen liggen besloten om toch maar daar heen te gaan en na een tochtje van 5 uur naast hun schip afgemeerd en elkaar na al die maanden kunnen omhelzen en onze wederzijdse avonturen kunnen uitwisselen. Het is hier bij het buitenmuseum altijd prachtig liggen op het anker. Rustig de dag gevuld met zonnen en babbels. Tr vrinden.

22-Aug.

Dagje luieren en beetje zwemmen , het is weer een beetje als vanouds onze 2 scheepjes naast elkaar en lekker nieuwtjes uitwisselen. Avonds gezamenlijk van een voortreffelijk diner genoten in de Mastenbar wat inmiddels ook een traditie aan het worden is, na nog gezellig bij de openhaard van de mooie whisky collectie genoten te hebben voldaan de kooi opgezocht. Morgen mogelijk naar het eiland Marken. Tr vrinden.

23Aug.

Rommelig weer met flink wind en buitjes. Het ziet er ook voor de komende dagen niet vrolijk uit. De zomer is een beetje voorbij met dit onstabiele weer. Er is voor vanavond een weergaatje voorspeld die we gaan benutten, het wordt van ZW 4/5 een paar uur W 4/5 met mogelijk in een bui een uitschieter. Wel een beetje spannend met de gammele uitlaat want de motor moet wel bij staan. Afijn om 20.00 uur door de sluis en in de kom het grootzeil er op gezet terwijl de eerste motregen gestaag ging vallen . Met een flinke zee op de kop begon de wind als voorspeld te draaien en trok vlagerig aan maar met lekker druk op het grootzeil was het goed te doen. Onder de kust bij Edam werd het wat rustiger en kon het zeil er af. Het was inmiddels stik donker dus op de plotter naar Marken gevaren net buiten de boeien lijn. Ze zijn tegenwoordig wel van kunststof maar je wil er toch niet op zitten . Om 23.00 uur lagen we vast op ons vertrouwde Marken en hebben we op de geslaagde overtocht een

borrel genomen waarbij de kachel onze verkleumde botten weer een beetje gangbaar maakten. Om 24.00 was het stil bij ons aan boord. Tr vrinden.

24.Aug.

Resumé.

Zit dit nu te tikken voor het raam van ons penthouse op Marken en zie dat onze beslissing om dit jaar niet af te sluiten met een paar dagen Terschelling de juiste was. De buien volgen elkaar in hoog tempo op met flinke windstoten en bliksem schichten. Ook bleek dat de laatste 2 bouten van het spuitstuk te zijn afgebroken dus we waren net op tijd binnen gisteravond. We hebben weer een klus deze winter.

Verder was het een geweldige zomer met vaak teveel aan zonneschijn en wat te hoge temperaturen maar verkoeling was altijd te vinden aan de onderste treden van het roer. En we zijn weer met staande mast de vakantie door gekomen door 2 x op de juiste dag de Duitse Bocht door te gaan. Ook weer leuke vrienden en bekende ontmoet op de Oostzee waar we regelmatig mee opgetrokken zijn. Het vissen viel wat tegen door de hoge water temperatuur, ook zij zochten verkoeling in dieper water, groei maar lekker door jongens mogelijk treffen we elkaar volgend jaar weer. Ook was er het vertrouwen van de 1 ste stuurvrouw kok en kooimaatje dat we gezamenlijk de juiste beslissingen namen bij route ankerplaatsen en havens die we bezochten. Is het nog wel leuk en spannend als je al 18 keer op de Oostzee bent geweest, ja zeker want terug door ons overigens mooie landje kunnen we ons nog niet voorstellen om hier 4 maanden te zwerven. Daar voelen we ons nog te jong voor ha ha.

Einde verslag 2018.